

TJUGOFJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 12 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 11:17-26, 33

Jag kan inte berömma er för era sammankomster som snarare skadar än gagnar. Först och främst har jag hört att ni delar upp er i grupper när ni möts i församlingen, och det tror jag delvis är sant. Det måste till och med finnas olika partier bland er, så att det visar sig vilka av er som är att lita på. Men vid era sammankomster går det inte att hålla Herrens måltid, för var och en tar genast för sig av sin egen mat, och den ene sitter hungrig medan den andre har druckit sig berusad. Har ni inte era hem där ni kan äta och dricka? Bryr ni er inte om att det är Guds församling? Skall de som inte har något behöva skämmas? Vad vill ni jag skall säga, skall jag berömma er? Nej, för det här får ni inget beröm.

Jag har själv tagit emot från Herren det som jag har fört vidare till er: Den natten då herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och sade: »Detta är min kropp som offras för er. Gör detta till minne av mig.« Likaså tog han bägaren efter måltiden och sade: »Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.« Var gång ni äter det brödet och dricker den bägaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer. Mina bröder, när ni samlas för att äta, vänta då på varandra.

Responsoriepsalm

Ps 40:7-10, 17 (R. 1 Kor 11:26b)

R. Förkunna Herrens död till dess han kommer.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag
- öppna öron har du givit mig -
du begär inte brännoffer och syndoffer
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Men alla de som söker dig
må fröjdas och vara glada i dig,
de som längtar efter din räddning
må alltid säga: »Herren är stor«. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Luk 7:1-10

När Jesus hade sagt allt som folket skulle höra, gick han in i Kafarnaum. En officer där hade en tjänare som låg sjuk och var nära döden. Officeren satte stort värde på honom, och när han fick höra talas om Jesus, skickade han några av judarnas äldste till honom för att be honom komma och rädda tjänaren till livet. De sökte upp Jesus och vädjade ivrigt till honom. »Han är värd att du gör detta för honom«, sade de. »Han är en vän av vårt folk och har själv låtit bygga synagogan åt oss.« Jesus följde då med dem. Men när han var nästan framme vid huset, skickade officeren några vänner och lät hälsa: »Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt tak, och därför vågade jag heller inte själv komma till dig. Men säg bara ett ord och låt pojken bli frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« När Jesus hörde detta förvånade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde med honom: »Jag säger er, inte ens bland israeliter har jag funnit en så stark tro.« Och när de utskickade kom tillbaka till huset, fann de tjänaren frisk igen.

TISDAG DEN 13 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 12:12-14, 27-31a

Liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. Kroppen består inte av en enda del utan av många.

Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den. I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal. Kan alla vara apostlar? Eller profeter? Eller lärare? Kan alla göra under? Eller bota sjuka? Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal? Nej, men sök vinna de nådegåvor som är störst.

Responsoriepsalm

Ps 100 (R. 3c)

R. Vi är hans folk och får i hans hjord.

Höj jubel till Herren, alla länder,

tjäna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med fröjderop. R.

Förnim att Herren är Gud.
Han har gjort oss, och inte vi själva,
till sitt folk och till får i sin hjord. R.

Gå in i hans portar med tacksägelse,
i hans gårdar med lov,
tacka honom, lova hans namn. R.

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd
och hans trofasthet från släkte till släkte. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Luk 7:11-17

Vid den tiden begav sig Jesus till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom. Just som han närmade sig stadsporten bars det ut en död. Han var ende sonen och hans mor var änka. En stor skara människor från staden gick med henne. När Herren såg henne, fylldes han av medlidande med henne och sade: »Gråt inte.« Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade, och han sade: »Unge man, jag säger dig: Stig upp!« Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor. De fylldes alla av fruktan och prisade Gud och sade: »En stor profet har uppstått bland oss«, och: »Gud har besökt sitt folk.« Detta tal om honom spred sig i hela Judeen och landet där omkring.

ONSDAG DEN 14 SEPTEMBER

DET HELIGA KORSETS UPPHÖJELSE

Fest

Man väljer en av följande läsningar:

Läsning

4 Mos 21:4-9

Israel bröt upp från berget Hor och tog vägen åt Röda havet till för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt. Och folket talade mot Gud och mot

Mose och sade: »Varför har ni fört oss upp ur Egypten, så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ vämjens vid den usla föda vi får.« Då sände Herren giftiga ormar bland folket, och dessa bet folket. Och mycket folk i Israel blev dödat. Då kom folket till Mose och sade: »Vi har syndat därmed att vi talade mot Herren och mot dig. Be till Herren att han tar bort dessa ormar från oss.« Och Mose bad för folket. Då sade Herren till Mose: »Gör dig en orm och sätt upp den på en stång. Sedan må var och en som har blivit ormbiten se på den, så skall han bli vid liv.« Då gjorde Mose en orm av koppar och satte upp den på en stång. När sedan någon hade blivit biten av en orm, såg han upp på kopparormen och blev så vid liv.

eller

Läsning

Fil 2:6–11

Kristus Jesus ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Responsoriepsalm

Ps 78:1–2, 34–38 (R. jfr 7b)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 651. När den läses används följande text:

R. Glöm inte Herrens verk!

Lyssna, mitt folk, till min undervisning,
bøj era öron till min muns ord.
Jag vill öppna min mun till lärorikt tal,
uppenbara förborgade ting från fordom. R.

När han dräpte folket, frågade de efter honom
och vände om och sökte Gud.
De tänkte då på att Gud var deras klippta
och att Gud den Högste var deras förlossare. R.

De talade inställsamt för honom med sin mun
och hycklade för honom med sin tunga.
Men deras hjärtan höll sig inte ståndaktigt vid honom,
och de var inte trogna i hans förbund. R.

Dock, han är barmhärtig,

han förlåter missgärning,
och han vill inte fördärva.
Därför avvände han ofta sin vrede,
han lät ej hela sin förtörnelse bryta fram. R.

Halleluja

V. Vi tillber dig, Herre Jesus Kristus, och prisar dig,
ty genom ditt kors har du återlöst världen.

Evangelium

Joh 3:13–17

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen. Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom.«

TORSDAG DEN 15 SEPTEMBER

JUNGFRU MARIAS SMÄRTOR

Minnesdag

Sekvensen *Stabat mater* kan sjungas före (Halleluja och) evangeliet.

Läsning

Heb 5:7–9

Under sitt liv på jorden uppsände Kristus med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja. Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida, och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning.

Responsoriepsalm

Ps 31:2–6, 15–16, 20 (R. 17b)

R. Hjälp mig, Herre, i din nåd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam,
befria mig i din rättfärdighet.

Vänd ditt öra till mig, skynda att rädda mig,
var mig en fast klippa, en borg som blir min räddning. R.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig.

Du skall dra mig ur det nät som de lade ut för mig,
ty du är mitt värn.
I din hand befäller jag min ande,
du befriar mig, Herre, du trofaste Gud. R.

Men jag förtröstar på dig,
Herre, jag säger: »Du är min Gud.«
Min tid står i dina händer,
rädda mig från mina fienders hand
och mina förföljare. R.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn bevisar dem
som tar sin tillflykt till dig! R.

Sekvens

1. Under korset står Maria
sörjande vid sonens sida
där han dör för syndig värld.
2. Jesu plågor henne bränner
och hon modershjärtat känner
genomborrat av ett svärd.
3. O hur sorgsen, hur bedrövad
övergiven, tröst berövad
är Guds moder i sin nöd!
4. Vem kan fatta vad hon lidit
och hur hennes hjärta svidit
under sonens bittra död.
5. För oss fallna människor plågad
smärtans kalk, till brädden rågad,
hon nu sonen tömma ser,
6. och hon hör emellan ropen
från den grymma pöbelhopen
hur han till sin Fader ber.
7. Kunde nu mitt hårda hjärta
känna något av din smärta
och din övergivenhet.

8. Kunde jag med dig få känna
Jesu kval mitt hjärta bränna
i hans dödsstunds bitterhet.
9. Jesu moder vid din sida
vill jag stå och med dig lida
i min Herres bittra nöd.
10. Här vid korset vill jag dröja
och i ödmjukhet mig böja
för hans lidande och död.
11. Bed för mig att jag må lära
att med Jesus korset bära
när min sista timme slår.
12. Bed att jag ej honom sviker
och ej från hans sida viker
tills jag evigt målet når.

Halleluja

V. Salig är du jungfru Maria,
som utan död fick martyriets segerkrans
under Herrens kors.

Evangelium

Joh 19:25–27

Vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: »Kvinna, där är din son.« Sedan sade han till lärjungen: »Där är din mor.« Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen.

eller:

Evangelium

Luk 2:33–35

Jesu far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid — ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd — för att mångas innersta tankar skall komma i

FREDAG DEN 16 SEPTEMBER

Om det nu förkunnas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Om det inte finns någon uppståndelse från de döda, har inte heller Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom och tom är också er tro. Och då visar det sig att vi har vittnat falskt om Gud, eftersom vi har vittnat om Gud att han har uppväckt Kristus, som han ju inte kan ha uppväckt om det är sant att de döda inte uppstår. Ty om inga döda uppstår, har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor.

Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna.

Responsoriepsalm

Ps 17:1, 6–8, 15 (R. 15)

R. Jag vill mätta mig av din åsyn.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Bevara mig som en ögonsten,
skydda mig i dina vingars skugga.
I rättfärdighet skall jag skåda ditt ansikte,
när jag vaknar, vill jag mätta mig av din åsyn. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 8:1–3

Vid den tiden vandrade Jesus från stad till stad och från by till by och förkunnade budskapet om Guds rike. Med honom följde de tolv och några kvinnor som hade blivit botade från onda andar och från sjukdomar: Maria, hon från Magdala, som sju demoner hade farit ut ur, Johanna, hustru till Herodes förvaltaren Kusas, Susanna och många andra, som alla hjälpte dem med sina tillgångar.

LÖRDAG DEN 17 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 15:35–37, 42–49

Nu undrar någon: »Hur uppstår de döda? Hurdan kropp har de när de kommer?« Vilken enfaldig fråga! Det du sår får inte liv om det inte dör. Och när du sår, är det inte den blivande växten du sår utan ett naket sädeskorn eller något annat frö. Så är det också med de dödas uppståndelse. Det som blir sått förgämligt uppstår oförgämligt. Det som blir sått föraktat uppstår i härlighet. Det som blir sått svagt uppstår fullt av kraft. Det som blir sått som en kropp med fysiskt liv, uppstår som en kropp med ande.

Finns det en kropp med fysiskt liv, så finns det också en med ande. Och så står det skrivet: *Den första människan, Adam, blev en varelse med liv.* Men den siste Adam blev en ande som ger liv. Det andliga kommer alltså inte först, utan det fysiska; därefter kommer det andliga. Den första människan kom från jorden och var jord; den andra människan kom från himlen. Som den jordiska var, så är också de jordiska, och som den himmelska är, så är de himmelska. Och liksom vi blev en avbild av den jordiska, skall vi också bli en avbild av den himmelska.

Responsoriepsalm

Ps 56:10–14 (R. jfr 14c)

R. Jag skall vandra inför Gud i de levandes ljus.

Mina fiender måste vika tillbaka när jag ropar.
Jag vet att Gud står mig bi. R.

Jag prisar Guds ord,
jag prisar Herrens ord.
Jag förtröstar på Gud och skall inte frukta.
Vad kan människor göra mig? R.

Jag har löften att infria till dig,
Gud, jag vill infria dem med lovoffer.
Ty du har räddat mitt liv från döden
och mina fötter från fall.
Så kan jag vandra inför Gud
i de levandes ljus. R.

Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga är de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Luk 8:4–15

Vid den tiden då mycket folk samlades och man drog ut till Jesus från de olika städerna, sade han i en liknelse: »En man gick ut för att så sitt utsäde. När han sådde föll en del på vägganten, och folk trampade på det och himlens fåglar åt upp det. En del föll på berghällen, och när det hade kommit upp, vissnade det bort eftersom det inte fick någon väta. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp samtidigt och förkvävde det. Men en del föll i den goda jorden, och det växte och gav hundrafaldig skörd.« Sedan ropade han: »Hör, du som har öron att höra med.«

Hans lärjungar frågade honom vad denna liknelse betydde, och han svarade: »Ni har fått gåvan att lära känna Guds rikets hemligheter, men de andra får dem som liknelser, för att *de inte skall se, fast de ser, och inte förstå, fast de hör.*

Vad liknelsen betyder är detta: Utsädet är Guds ord. De vid vägganten är de som hör ordet, men sedan kommer djävulen och tar bort det ur deras hjärtan, för att de inte skall tro och bli räddade. De på berghällen är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men som inte har något rotfäste. De tror en kort tid, men i prövningens stund avfaller de. Det som föll bland tistlarna, det är de som hör ordet men som längre fram kvävs av livets bekymmer, rikedomar och nöjen och aldrig ger mogen skörd. Men det som kom i den goda jorden, det är de som hör ordet och tar vara på det i ett gott och rent hjärta och genom uthållighet bär frukt.«

TJUGOFEMTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 18 SEPTEMBER

Första läsningen

Am 8:4-7

Hör detta, ni som trampar på de fattiga
och utrotar de svaga i landet!

Ni säger: »När är nymånadsfesten över
så att vi kan sälja säd,
och sabbaten

så att vi får öppna kornboden?

Då skall vi minska måtten

och lägga på priserna

och fuska med vågen,

köpa de fattiga för pengar

och de nödställda för ett par skor

och sälja spillet som säd.«

Herren har svurit vid Jakobs stolthet
att aldrig glömma något de gjort.

Responsoriepsalm

Ps 113:1-2, 4-8 (R. Luk 1:52)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 673. När den läses används följande text:

R. Han störtar härskare från deras troner,

och han upphöjer de ringa
eller: Halleluja.

Prisa Herren, ni hans tjänare,
prisa Herrens namn!
Lovat vare Herrens namn
nu och för evigt! R.

Herren är upphöjd över alla folk,
högre än himlen når hans härlighet.
Vem är som Herren, vår Gud,
han som tronar så högt,
han som ser så djupt ner –
vem i himlen, vem på jorden? R.

Den hjälplöse reser han ur gruset,
den fattige lyfter han ur dyn.
Han ger dem rum bland furstar,
bland furstarna i sitt folk. R.

Andra läsningen

1 Tim 2:1-8

Jag uppmanar till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla som har makt, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på allt sätt fromt och värdigt. Att be så är riktigt och behagar Gud, vår frälsare, som vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen. Gud är en, och en är förmedlaren mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen för alla, vittnesbördet när tiden var inne, och för det har jag satts att vara förkunnare och apostel – jag talar sanning, jag ljuger inte – en lärare för hedningarna i tro och sanning. Jag vill att männen på varje ort skall be med renade, lyfta händer, utan vrede och utan förbehåll.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Han som var rik blev fattig för vår skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Luk 16:1-13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. Mannen kallade till sig honom och sade: 'Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.' Förvaltaren tänkte: 'Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus när jag mister min

tjänst.' Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 'Hundra krus olja', svarade mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.' Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' – 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.' »

Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör. Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket.

Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er?

Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 16:10-13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er? Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«